

Comentario de Obra: A Centauromaquia do Partenón

1. Identificación

- **Título:** *A Centauromaquia*.
- **Autor:** Atribúese a Fidias e aos escultores do seu obradoiro, que traballaron baixo a súa supervisión na decoración do Partenón.
- **Cronoloxía:** c. 447-442 a.C. Período do Clasicismo pleno (Século de Pericles).
- **Técnica:** Escultura en **alto relevo** en mármore do Pentélico, adornando as metopas do exterior do Partenón.
- **Estilo:** Clasicismo pleno. Caracterízase pola busca da harmonía e o idealismo, incluso en escenas de gran dramatismo.
- **Localización:** Orixinalmente nas metopas do lado sur do Partenón, na Acrópole de Atenas. Moitas delas atópanse hoxe no Museo Británico de Londres.

2. Análise Formal

A Centauromaquia do Partenón é unha serie de **metopas** que representan o combate entre os Lapitas e os Centauros. Cada metopa é unha composición independente que capta un momento da loita, pero todas xuntas forman un conxunto narrativo.

A composición é dinámica e chea de **tensión**. Os corpos dos combatentes están entrelazados e en poses violentas, con diagonais que cruzan o espazo e crean un forte sentido de movemento. As figuras están representadas con gran realismo anatómico, mostrando o dominio técnico dos escultores.

O trazo máis distintivo é o **contraste**. Os lapitas, que representan a civilización e a razón, son figuras heroicas e idealizadas. A pesar da loita, manteñen a calma no seu rostro, sen mostrar o esforzo ou a dor. Pola contra, os centauros son seres con trazos brutos e salvaxes, que representan a barbarie e a forza descontrolada da natureza. Esta oposición é clave para entender o significado da obra.

3. Análise Iconográfica

A escena mitolóxica representa a batalla que estalou nas vodas de Piritoo, rei dos lapitas, cando os centauros, embriagados, intentaron raptar as mulleres lapitas.

A *Centauromaquia* non é só un mito, é unha **alegoría**. Simboliza a vitoria da **razón (Grecia)** sobre a **barbarie (os persas)**, unha mensaxe de triunfo que resoa coas recentes vitorias gregas nas Guerras Médicas. Os lapitas, civilizados e ordenados, representan o mundo grego, mentres que os centauros, salvaxes e caóticos, representan os invasores persas.

Así, a loita mítica convértese nunha poderosa mensaxe política e social, exaltando a superioridade da cultura grega e xustificando o liderado de Atenas.

4. Contextualización

A Centauromaquía é unha parte crucial do programa escultórico do Partenón, o edificio central da reconstruída Acrópole de Atenas. O Partenón foi erixido baixo o goberno de Pericles e financiado co tesouro da Liga de Delos, e a súa decoración pretendía ser un testemuño do poder e do esplendor de Atenas.

As esculturas do Partenón, incluídas as centauromaquías, amazonomías e xigantomaquías, celebran a vitoria da orde sobre o caos e da civilización sobre a barbarie. A *Centauromaquía* contribúe a esta narrativa global, convertendo ao Partenón nun símbolo inigualable da gloria de Atenas e do seu triunfo.

5. Conclusión

A *Centauromaquía* do Partenón é un dos mellores exemplos do dominio técnico e da profundidade conceptual da escultura clásica grega. Vai máis alá dunha simple representación mítica para converterse nunha alegoría política e social que exalta a superioridade da civilización grega. A súa mestura de violencia formal e serenidade idealista é un selo distintivo do estilo clásico, e a súa mensaxe continúa a ser relevante como testemuño do poder da arte para transmitir ideas complexas.

Concepto	Definición segundo CIUG
Altorrelevo	Figura ou composición escultórica que sobresaí do fondo máis da metade do seu vulto, xeralmente $\frac{3}{4}$ partes.
Técnica de panos mollados	Técnica escultórica que consiste en representar os volumes do corpo humano mediante panos apegados e translúcidos, que crean efectos de claroscuro, movemento e expresividade. Foi empregada por Fidias nas esculturas do Partenón